

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6361

гр. София, 11.10.2018 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 11.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

като разгледа дело номер **5626** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано след отделяне от адм.д. № 5214/2017 г. по описа на АССГ, постановено с протоколно определение от 18.05.2018 г. по същото дело.

Първоначално производство е образувано по жалба, подадена от И. А. К., жив. [населено място], [жк], ул. 111, бл. 009, вх. В, ет.1, ап. 3 чрез процесуалния му представител адв. А. Н. Ж. - САК срещу тенденциозни действия и бездействия на служителите на НАП, както и противозаконен Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С.-град, потвърден с решение № 382 / 17.03.2015 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, по която жалба е образувано адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ. С уточняваща молба от 11.05.2015 г. са предявени установителни искове на основание чл. 13 КЗПЧОС вр. чл. 144 АПК и чл. 124 ГПК срещу ответниците НАП, Районен съд Мездра, Районен съд Радомир и Административен съд София-град.

С определение № 2978 / 03.06.2015 г., постановено по адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ, съдът е разделил производството по жалбата срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С. град от производството по исковете срещу Националната агенция по приходите, Районен съд Мездра, Районен съд Радомир и Административен съд София-град, като е оставил за разглеждане по адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ законосъобразността на Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С..

С решение № 8021/17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ съдът е:

1. отменил Акт за прихващане и възстановяване № П-22221914075572-004-01 /

08.01.2015 г., издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. в частта, с която е било извършено прихващане на изискуемите публични задълженията на К. за държавни такси и лихви сумата от 205 лв., от които 85.00 лв. главница и 120.00лв. лихви по изпълнителен лист от 01.04.2003 г. по гр.д. № 28/2002 г. по описа на РС Мездра по изп.д. № 1689/2003 г. и е изпратил преписката на Директора на ТД на НАП – С. за ново произнасяне в отменената част съобразно указанията, дадени в мотивите на решението;

2. отхвърлил жалбата на И. А. К. срещу Акт за прихващане и възстановяване № П-22221914075572-004-01/08.01.2015 г., издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта с която е извършено прихващане на изискуемите публични задълженията на К. за държавни такси и лихви в по издаден изпълнителен лист размер на 904,00 лв. в полза на Радомирски районен съд, представляваща държавна такса върху стойността на дела му, ведно със законната лихва върху държавни вземания от дата на влизането на решението в сила на 06.04.2012 г. по гр.д. № 814/2008 г. и лихва в размер на 255,76 лв., във връзка с което дело било образувано изп.д. № 1685/2010 г. и сумата от 2000 лв., с която НАП била осъдена да заплати на К., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 30.11.2012 г. до окончателното изплащане на сумата в размер на 429,05 лв.

По подадена от К. касационна жалба е образувано адм.д. № 2218 / 2016 г. по описа на ВАС, по което е постановено решение № 1619 / 08.02.2017 г., с което първоинстанционното съдебно решение е отменено в отхвърлителната жалбата част и Акт за прихващане и възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г., издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. е отменен и в останалата част – относно извършено прихващане на изискуемите публични задълженията на К. в размер на 904,00 лв. – държавна такса по гр.д. № 814/2008 г. по описа на РС Радомир и лихва за забава в размер на 255,76 лв..

Във връзка с разгледаното по-горе определение № 2978 / 03.06.2015 г., постановено по адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ (за разделяне на производството), е образувано адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ. С определение от 12.06.2015 г., постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ, съдът е разделил производството по исковете срещу четиримата ответници, като под № 5606/2015 г. е оставен за разглеждане искът на И. А. К. срещу Националната агенция по приходите. Видно от определение от 30.07.2015 г., постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ, ищецът претендира присъждане на имуществени вреди в размер на 1369,76 лева и неимуществени вреди в размер на 2000 лева, произтичащи от тенденциозни действия и бездействия, както и административен произвол на длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място], ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска

С решение № 7955 / 15.12.2015 г., постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ, искът срещу НАП за присъждане на имуществени вреди в размер на 1369,76 лева и неимуществени вреди в размер на 2000 лева, произтичащи от тенденциозни действия и бездействия, както и административен произвол на длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място], ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска са отхвърлени като недоказани.

Във връзка с проведен инстанционен съдебен контрол за законосъобразност, ВАС, с решение № 5489 / 03.05.2017 г. е обезсилил решение № 7955 / 15.12.2015 г.,

постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно дадените указания.

Видно от мотивите на касационното съдебно решение първоинстанционният съд не е бил надлежно сезиран с искова молба, която да отговаря на изискванията на чл. 127 ГПК, вр. чл. 144 АПК, като е следвало да укаже на ищеца да представи редовна, от гледна точка на изискванията, поставени в чл. 127 и чл. 128 ГПК, искова молба, в която ясно и непротиворечиво да бъдат посочени както фактическите основания, така и петитумът на иска. ВАС е отбелязал, че въпреки направения доклад по делото с определението от 30.07.2015 г. нередовното сезиране на административния съд не може да счете за коригирано. Счел е, че като е приел, че е редовно сезиран с иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, и се е произнесъл по същество на посоченото по-горе основание, първоинстанционният съд е постановил недопустимо решение, тъй като правото на съдебно производство е било упражнено ненадлежно.

Във връзка с отменителното решение на ВАС делото е върнато на същия съдебен състав на АССГ, който се е отвел от разглеждането му.

Делото е разпределено на друг съдебен състав и е образувано под нов номер – 5214/2017 г. Изпълнявайки задължителните указания на касационната инстанция, съдебният състав, с разпореждане № 4200 от 22.06.2017 г. е оставил производството по делото без движение с указание до ищеца за отстраняване на нередовностите на исковата молба.

В изпълнение на съдебното разпореждане със заявление от 04.07.2017 г. ищецът е направил уточнения на исковата молба, с което е претендирал:

- обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени му от издаване на АПВ № П-22221914075572-004-01 от 08.01.2015 г., в частта, отменена като незаконосъобразна с решение № 8021/17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ;

- обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени му от издаване на АПВ № П-22221914075572-004-01 от 08.01.2015 г., в частта, отменена като незаконосъобразна с решение № 1619/08.02.2017 г., постановено по адм.д. № 2218/2016 г. по описа на ВАС;

- обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени му от незаконни действия и бездействия по подадено заявление по чл. 519 ГПК вх. № 94-А-436 / 01.12.2014 г. с искане за изплащане на сумата от 2000 лева по изпълнителен лист от 14.02.2014 г., издаден по адм.д. № 14599/2012 г. по описа на АССГ и незаконни действия и бездействия по изпълнение на решение № 8021 / 17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ в частта, в която се изпраща делото на директора на ТД на НАП – С. за ново произнасяне.

Ищецът претендира и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху горните главници, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумите.

С това уточнение на практика ищецът предявява два кумулативно обективно съединени иска, имащи различно основание, доколкото различни са правопораждащи отговорността на ответника юридически факти по двата иска - първият за заплащане на неимуществени вреди, произтичащи от отменен административен акт и вторият – за заплащане на неимуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразно бездействие на органи на НАП. Цената на първия иск е 2000 лева, а на втория – 1000 лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху горните

главници, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумите. При горното уточнение на исковата молба, съдът е постановил определение № 6834 / 04.10.2017 г., с което по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК е изготвил проект за доклад по делото, в който е приел, че е сезиран с иск срещу Националната агенция по приходите (ответник) за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в общ размер на 1000 лева, причинени в периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. от незаконосъобразен административен акт – Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С. град, отменен от съда, и от незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

С този проект за доклад съдът е обхванал всички (и двете) фактически основания на претендираната от ищеца имуществена отговорност на ответника - както отменения като незаконосъобразен административен акт (Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г.), така и незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 ГПК. Неточно в доклада е посочена единствено цената на предявените искове, като видно от уточняващото заявление на ищеца същият претендира обезщетение за неимуществени вреди от отменения като незаконосъобразен административен акт (Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г.) в общ размер на 2000 лева и обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 ГПК в размер на 1000 лева.

Съдът е провел две открити съдебни заседания, събрал е писмени и гласни доказателства, както и съдебна експертиза, и е постановил решение № 1813 от 20.03.2018 г., с което е осъдил Националната агенция по приходите да заплати на И. А. К. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500 лева, причинени в периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. поради незаконосъобразен административен акт – Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С. град, отменен от съда, и поради незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 ГПК за изплащане на присъдена сума с решение № 1678 от 06.02.2014 г. на Върховния административен съд по адм.д. № 9152/2013 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.02.2014 г. до окончателното й изплащане.

Решението е обжалвано и от двете главни страни. В касационната си жалба вх. № 12101 / 24.04.2018 г., именувана насрещна касационна жалба, ищецът поддържа, че въпреки изрично направеното възражение по доклада по делото, в който съдът не бил докладвал всички предявени искове по основание и размер, съдът е пропуснал да се произнесе със съдебния акт по всички предявени искове.

С разпореждане от 03.05.2018 г. съдът по свой почин е образувал производство по реда на чл. 176 АПК, констатирайки, че „не се е произнесъл по цялата искова претенция, а именно – по размера на сумата над 500 лева, присъдена като обезщетение на ищеца с Решение № 18/13 от 20.03.2018 г., до пълния предявен размер на иска от 1000 лева“ и е насрочил делото за разглеждане в о.с.з. на 18.05.2018 г.

В о.с.з. на 18.05.2018 г. съдът е номерирал исковете (по уточнителното заявление на

ищеца) с поредни точки 1, 2 и 3. Постановил е допълнително решение, обективирано в протокола от проведеното на 18.05.2018 г. о.с.з., в чиито мотиви е посочил, че „съдът се е произнесъл само по първия предявен иск, като е уважил частично и е присъдил обезщетение в размер на 500,00 лв., въпреки че са изложени мотиви относно целия иска ... съдът намира, че отказът да се образува производство по реда на чл. 519 ГПК и незаконосъобразното прихващане на присъденото обезщетение е в пряка причинно-следствена връзка с причинените неимуществени вреди. Доколкото обаче незаконосъобразните бездействия и АПВ не са единствената причина за психическото и нервно разстройство на ищеца през процесния период, както се установява от заключението на психолога, то претенцията за неимуществени вреди по първия съединен иск следва да бъде уважена частично. Претенцията за заплащане на неимуществени вреди е доказана по основание и следва да бъде уважена до размера на 500.00 лв., както това е направено с диспозитива на съдебното решение, а за останалата част над този размер искът следва да бъде отхвърлен“.

Съобразно горните мотиви е допълнено решението със следния диспозитив: „Отхвърля иска на И. А. К. срещу Национална агенция за приходите за заплащане на неимуществени вреди за периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. за размера над 500.00 лв. до пълния предявен размер от 1000 лв.“

Без излагане на мотиви, съдът е приел, че „производството следва да бъде разделено, като обективно и субективно съединените искове по т. 2 и т. 3 от уточнителната молба се разделят – всеки от тях за заплащане на по 1000 лв. неимуществени вреди“.

Именно във връзка с това определение на съда, е образувано и настоящото адм.д. № 5626/2018 г. за разглеждане на иска по т. 2 от заявлението на ищеца.

Допълнителното решение от 18.05.2018 г. е обжалвано от ответника с касационна жалба вх. № 15275 от 25.05.2018 г., в която се поддържа нередовност на исковата молба, по която съдът се е произнесъл, като исковите претенции били неясно формулирани и не са налице основания за разделянето им в отделни производства. Поддържа се, че исковите не отговарят на изискванията на чл. 127 ГПК. Застъпено е становище, че не става ясно защо съдът с оглед процесуална икономия не е разгледал съединените искове в едно производство, както и че липсва ясно и недвусмислено формулиране на исковите в решението, като всичко това съществено затруднява и ограничава правото на защита на НАП.

Допълнителното решение от 18.05.2018 г. е обжалвано и от ищеца с касационна жалба вх. № 15604 / 29.05.2018 г., като е отправено искане до Върховния административен съд „да се произнесе по всички искове подробно предявени и уточнени ... в заявлението от 04.07.2017 г.“.

При горната фактическа обстановка настоящият съдебен състав е счел образуваното въз основа на протоколно определение на АССГ от 18.05.2018 г., постановено по адм.д. № 5214 / 2017 г., адм.д. № 5626/2018 г. с предмет – „разглеждане на иска по т. 2 от заявлението на ищеца“ за недопустимо и с определение № 3610 / 07.06.2018 г. е прекратил производството по делото.

Съображенията на състава за последователни и подробно изложени в мотивната част на определението, към която се препраща.

Във връзка с проведен инстанционен контрол за законосъобразност на определение № 3610 / 07.06.2018 г., състав на IV г.о. на ВАС по адм.д. № 11016 / 2018 г. е отменил определение № 3610 / 07.06.2018 г. на АССГ, постановено по делото и е върнал

същото за продължаване на съдопроизводствените действия. Мотивите, с които определението е отменено няма да бъдат обсъждани, но на стр. 3, абз. 4 от своето определение съставът на ВАС посочва: „Доколко правилно съдът по адм.д. №5214/2017 г. на АССГ, след като е разгледал исковете по уточняващото заявление от 04.07.2017г., накрая е приел, че следва да се произнесе само по единия иск и едва в допълнителното си решение е отделил материалите по другите два иска, е извън предмета на настоящото производство. А и така разпореденото не може да бъде поправено в новите две производства.“ Действително, процесуалните действия на съда по адм.д. № 5214/2017 г. на АССГ, са извън предмета на адм.д. № 11016 / 2018 г. по описа на ВАС. Същите обаче са предмет на касационна проверка по адм.д. № 10344 / 2018 по описа на ВАС (факт, служебно известен на съда). Същото касационно производство е образувано по две касационни жалби – както на ищеца К., така и на ответника – НАП.

В касационната си жалба (именувана насрещна касационна жалба – л. 52 по делото) ищецът поддържа: „чрез отказ от правосъдие и бездействие първоинстанционният съд е пропуснал да се произнесе със съдебния акт по всичките предявени иски по основание и размер подробно предявени и уточнени в изпълнение на дадените указания с Разпореждане № 4200/22.06.2017 г. в заявлението ни от 04.07.2017 г.“ ... „Първоинстанционният съд не само *не се е произнесъл по всички иски* ...“, а в петитума на касационната жалба е отправено искане „... да отмените атакувания съдебен акт в атакуваната част, като неправилен, недопустим, постановен при груба нарушение на материалния и процесуалния закон чрез отказ от правосъдие *като не са разгледани всички кумулативно съединени иски за неимуществени вреди по основание и размер, които изобщо не са разгледани* въпреки императивните правни норми на закона и решите спора по същество като относно предявените иски за неимуществени вреди по основание и размер...“

В касационната си жалба (л. 53 -54 по делото) ответникът поддържа: „... не става ясно, защо съдът с оглед процесуална икономия, не е разгледал съединените иски в едно производство ...“, „*Недопустимо е, с протоколно решение от 18.05.2018 г. да се допълва Решение № 1813 от 20.03.2018 г. и да се отделят производства, само номерирани, и посочени единствено с точки.*“

Този съдебен състав продължава да счита, че настоящото (отделеното) производство е недопустимо, доколкото номерираните на стр. 3 от заявлението на ищеца от 04.07.2017 г. с цифри „1“ и „2“ искания, квалифицирани от съдебния състав по адм.д. № 5214 / 2017 г. като два отделни иска (и вторият е предмет на настоящото производство), **всъщност представляват един-единствен иск**, основаващ се на отмяната на **един** индивидуален административен акт - Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015г. на НАП и насочен към репарирание на претърпени от ищеца неимуществени вреди от издаването на **този** незаконосъобразен акт.

Горният извод се подкрепя не само от общите принципи на гражданскопроцесуалното право, но и от правилата на правно-житейската логика. Последните настоящият състав е обективирал в определението си от 07.06.2018 г. - житейски немислимо е как при наличие на един правоувреждащ юридически факт (в случая - отмяна на един конкретен незаконосъобразен административен акт) биха могли да бъдат разграничени настъпилите неимуществени вреди за един и същ период от отмяната на

акта в различни негови части – по конкретно, как в случай, че не бъде споделено становището на настоящия съдебен състав за недопустимост на това производство, съдът да разграничи неимуществените вреди, които ищецът е *претърпял от частичната отмяна на АПВ* с решение № 8021/17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ (т. 1 от уточнителното заявление от 04.07.2017 г.) *и от частичната отмяна на АПВ* с решение № 1619/08.02.2017 г., постановено по адм.д. № 2218/2016 г. по описа на ВАС (т. 2 от уточнителното заявление от 04.07.2017 г., която е предмет на настоящото исково производство) и как да съобрази обективните предели на съдебното решение по адм.д. № 5214 / 2017 г., чийто диспозитив, както по-горе беше посочено, сочи, че съдът се е произнесъл по всички формулирани в т. 1, 2 и 3 от уточнителното заявление на ищеца от 04.07.2017 г. искания.

Отговор на горния въпрос съставът на касационната инстанция не е дал в своето определение № 11590 / 02.10.2018 г.

При горната хронология, след като с окончателен и задължителен за настоящата съдебна инстанция акт е установена допустимост на производството, съдът намира основание за неговото задължително спиране при условията на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК – до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по адм.д. № 10344 / 2018 по описа на ВАС, образувано по касационни жалби на двете главни страни. Предвид наведените от страните касационни основания за порочност на първоинстанционния съдебен акт (посочени по-горе) непълното произнасяне на съда по адм.д. № 5214/2017 г. е възможно да бъде отстранено по реда на чл. 176 АПК от същия съдебен състав (за когото едномесечният преклузивен срок е неприложим), още повече като се има предвид и определение № 6834 / 04.10.2017 г., с което по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК съставът, разгледал адм.д. № 5214/2017 г., е изготвил проект за доклад по делото, в който е приел, че е сезиран с иск срещу Националната агенция по приходите за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени в периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. от незаконосъобразен административен акт – Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С. град, отменен от съда, и от незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) – т.е. с този проект за доклад (обявен по-късно за окончателен) *съдът е посочил като фактическо основание за претенцията на ищеца* отменения като незаконосъобразен административен акт (Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г.) в неговата **цялост**, без са прави разграничение с кое съдебно решение коя част от акта е отменена.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав установява връзка на обусловеност между изхода на адм.д. № 10344 / 2018 г. по описа на ВАС и настоящото производство – правен интерес от провеждане на последното ищецът би имал единствено при неотстраняване по пътя на инстанционния съдебен контрол на допуснати от съда по адм.д. № 5214/2017 г. на АССГ нарушения на процесуалните правила, довели до постановяване на непълно съдебно решение. В случай, че тези нарушения не бъдат отстранени така, както е поскано в касационната му жалба по адм.д. № 10344 / 2018 г. на ВАС, настоящото производство би подлежало на възобновяване и разглеждане на иска на ищеца по същество.

Така мотивиран и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по адм. д. № 5626/2018 г. по описа на Административния съд С.-град до приключване с влязъл в сила съдебен акт на адм.д. № 10344 по описа на ВАС за 2018 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да бъде изпратен и по адм.д. № 10344 по описа на ВАС за 2018 г. за сведение.

СЪДИЯ: